

Boga. Często religię traktowano za zło, a jej wyznawanie za przestępstwo. Jednakże wielu ludzi zesłanych na Syberię i do Kazachstanu zachowało wiarę w Boga i nadzieję „wbrew nadziei”. System ateistyczny chciał pozbawić ludzi ich religii, jednakże nie był w stanie zniszczyć w ich sercu tęsknoty za Bogiem. Można powiedzieć, że Kościół katolicki tego minionego okresu był Kościołem męczenników, gdzie wiara zachowała się w rodzinach, a zwłaszcza w sercach osób najstarszych.

Po roku 1989, w miejsce jednego imperium powstało wiele wspólnot państwowych. Nastąpił wtedy fenomen odradzania się Kościoła katolickiego na Wschodzie. W społeczeństwie postsowieckim zaczęto dostrzegać żywą wiarę w Chrystusa ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego. Zaczęto doceniać również ofiarną pracę kapłanów, sióstr zakonnych i osób świeckich w powstałych parafiach, ich bezinteresowną miłość do Boga oraz otwartość i serdeczność wobec zaniedbanych duchowo i moralnie. Doceniono zwłaszcza ich posługę charytatywną. Natomiast pracujący w Kościele katolickim na Wschodzie kapłani, bracia i siostry zakonne dostrzegli coraz wyraźniejszy szacunek dla Dekalogu i wartości ogólnoludzkich. Wierni zaczęli stawać się odpowiedzialnymi i posłusznymi głoszonej im Ewangelii. Zaczęli z szacunkiem odnosić się do życia poczętego oraz życia rodzinnego.

Kim jest Duch Święty?

W każdą niedzielę wyznając po Ewangelii naszą wiarę mówimy m.in. takie słowa „Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez Proroków.” Katechizm Kościoła Katolickiego definiując wiarę w Ducha Świętego mówi: „Wierzyć w Ducha Świętego oznacza wyznawać, że Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi i z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę”. Jest dla nas Osobą, to powinno to zmienić naszą relację do Niego i sposób naszej modlitwy do Ducha Świętego. Jeśli Duch Święty jest Osobą, to możemy z Nim rozmawiać i troszczyć się o miłość i przyjaźń z Nim, bo kochać i przyjaźnić można się tylko z osobą. Słowo „Duch” jest tłumaczeniem hebrajskiego „Ruah”, które oznacza tchnienie, powietrze, wiatr. Jezus posługuje się obrazem wiatru w rozmowie z Nikodemem, gdy mówi „Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha” (J 3,8). Nikt z nas nie widzi wiatru, ale działanie wiatru można poznać po skutkach, jakie on sprawia. Duch Święty, tak jak wiatr, jest niewidoczny, nie można go zamknąć w żadnym pomieszczeniu ani zmierzyć, a jednak działa. Tak samo oddech człowieka jest niewidoczny i ulotny, ale bez oddechu nie można żyć! Wiatr jako zjawisko oznacza zawsze potężną siłę, tchnienie zaś, czyli oddech, oznacza życie. Gdy Jezus zapowiada i obiecuje Ducha Świętego, nazywa Go Parakletem, które jest zwykle tłumaczone jako Pocieszyciel, ale tak naprawdę ten grecki termin nie ma adekwatnego polskiego odpowiednika. Dosłownie oznacza: „Ten, który jest wzywany”. Można to oddać terminami: obrońca, doradca, rzecznik, pomocnik, opiekun. W ten sposób Duch Święty chce działać w naszym życiu. Jezus oznajmił Apostołom: „Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy” (J 16,12-13). Te słowa mówią o działaniu Ducha Świętego w Kościele. Jeśli Jezus jest drogą, to Duch jest przewodnikiem, prowadzącym po tej drodze. Jest nauczycielem, który strzeże prawdy i pomaga ją odróżnić od fałszu. Święty Paweł napisał: „Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus” (1Kor 12, 3). Dzięki Duchowi Świętemu poznajemy Boga i możemy wołać do Niego: Abba – Tatusiu. *Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi* (Rz 8,16). Dalej św. Paweł napisał: *Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami.* (Rz 8,26) Nieraz czujemy, że coś z naszym chrześcijaństwem jest nie tak. Nie widzimy, by Boże obietnice spełniały się w naszym życiu. Nie jesteśmy wcale radośni. Ciągłe mamy problem z tymi samymi grzechami. Powodem może być, że brakuje w nim działania Ducha Świętego. Jest On Źródłem Łaski, Źródłem Miłości, które jest u nas jakby zatkane. Otrzymaliśmy Ducha Świętego podczas Chrztu i Bierzmowania, a nie widać w nas tego Bożego Życia. Dostaliśmy Ducha Świętego, bo Bóg spełnia swoje obietnice, ale jesteśmy smutni, nerwowi, nie dajemy sobie rady z grzechem. Może więc trzeba modlitwy do Ducha Świętego. Jedna z mam przyznała mi się kiedyś, że modli się do Ducha Świętego, jakich słów ma użyć w rozmowie z synem. To, o coś takiego chodzi. Nie poddajemy się prowadzeniu Ducha Świętego, a potem dziwimy się, że coś nam nie wychodzi, że w naszym działaniu brakuje Bożego błogosławieństwa. Czy nie jest czasem tak, że zachowujemy się wtedy jak ci uczniowie Chrystusa, których w Efezie znalazł Paweł?

Gdy zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty» (Dz 19.2). Samo przestrzeganie przykazań, samo staranie się, nie wystarczy. On nas musi przeniknąć i ożywić. Nasze staranie to tylko dodatek, nasza odpowiedź na to, co Duch Święty czyni w nas. *Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z Jego wolą.* (Flp 2,13) Bez Boga nie jesteśmy w stanie nie tylko czynić dobro, ale nawet go chcieć. (D.E.)

Męczennicy z Pariacoto

We wtorek minęły dwa lata od beatyfikacji pierwszych polskich misjonarzy męczenników – ojców franciszkanów Michała Tomaszka i Zbigniewa Strzałkowskiego. Wraz z o. Jarosławem Wysoczańskim w listopadzie 1988 r. wyjechali z Polski na misje w Peru, by na początku stycznia 1989r. rozpocząć pracę w Pariacoto. W wiosce była już mała kaplica - prowizoryczny i pusty kościół, w który trzeba było tchnąć życie. Tu ojcowie mieli założyć klasztor. W pięciu parafiach opiekują się wspólnotą chrześcijańską, głoszą katechezy. Młodzi przychodzą i pomagają przy remoncie świątyni i parafialnego domu. Franciszkanie nie pozostają im dłużni. Zbigniew troszczy się o zdrowie parafian - w okolicy wybuchła wtedy epidemia cholery. Michał pracuje z dziećmi i młodzieżą. Praca misjonarzy wiele zmieniła w życiu mieszkańców. Zakonnicy założyli szkołę, rozpoczęli opiekę medyczną. Wraz z duchownymi dotarły też światło, radio, telefon. Ich praca nie podobała się terrorystom z komunistycznej organizacji „Świetlisty Szlak”. Gdy przełożony wspólnoty o. Jarosław wyjechał na urlop do Polski, trzech terrorystów porwało pozostałych na miejscu o. Michała i o. Zbigniewa. Światkiem „sądu” nad franciszkanami jest s. Bertha, wyrzucona później z samochodu. Są skazani na śmierć za podjudzanie przeciwko rewolucji modlitwą różańcową, kultem świętych, Mszą św. i Biblią, okłamywanie ludu Ewangelią i Biblią, za głoszenie pokoju, za imperializm, na którego czele stoi papież Polak. Ciała misjonarzy znaleziono kilka kilometrów od wioski, twarzą do ziemi. Na plecach o. Zbigniewa kartka papieru z napisanymi jego krwią słowami: „Tak giną pachołki imperializmu”. Wraz z kapłanami zginął wójt gminy, a kilka tygodni później terroryści zamordowali włoskiego misjonarza ks. Alessandro Dordi. Lider „Świetlistego Szlaku” Abimael Guzmán zeznał, że decyzja o zabiciu franciszkanów została podjęta na wysokim szczeblu organizacji, gdyż uznano ich działalność za szczególnie groźną. Guzmán został jednym ze świadków podczas procesu beatyfikacyjnego, gdzie potwierdził, że powodem zamordowania oo. Michała i Zbigniewa była ich wiara. W ostatnich słowach swoich obszernych zeznań nagranych w peruwiańskim więzieniu i przesłanych do Watykanu przywódca partyzantów stwierdził, że zlecenie zabójstwa zakonników było wielkim błędem i poprosił Kościół i katolików o wybaczenie popełnionej przez jego ludzi zbrodni. (D.E.)

Przewodnik liturgiczny po Mszy Świętej i nie tylko – ks. dr Sławomir Sosnowski

Czym jest wspólnota liturgiczna? Pierwszym aktem liturgicznym jest zgromadzenie. Właśnie to gromadzenie się razem wyróżnia chrześcijan od samego początku. Św. Paweł pisze „gdy gromadzicie się razem”. W Liście do Hebrajczyków zawarte jest napomnienie „nie opuszczajcie wspólnych zebrań, jak to się stało zwyczajem niektórych”. Mamy świadectwo, że już od pierwszego pokolenia zdarzali się chrześcijanie, którym nie chciało się chodzić w niedzielę do kościoła. Gromadzenie się razem to wyróżnik wspólnoty chrześcijańskiej. Nie nawiedzanie indywidualne jakichś sanktuariów, nie liturgia domowa – świąteczny posiłek, jak to było u Żydów, tylko to gromadzenie się „po domach”, ale w kręgu szerszym niż rodzina. To wyróżnia chrześcijan od samego początku. Znamy świadectwo Pliniusza Młodszego, rzymskiego zarządcy Bitynii z II wieku, który prawie nic nie wie o chrześcijanach, ale wie o nich to jedno. Pisze, że mają zwyczaj gromadzić w dzień słońca o świcie i oddawać cześć jakiemuś Chrystusowi jako Bogu. Nazwa kościoła została zaczerpnięta z tego gromadzenia się. Ecclesia pochodzi od greckich słów – „wzywam” i „z”. Już więc nazwa definiuje Kościół, jako społeczność wezwanych z tego świata, by być razem. Odpowiadamy w ten sposób na wezwanie Jezusa, który mówi „gdzie dwóch lub trzech zgromadzonych jest w imię moje, tam Ja jestem pośród nich”. Pierwszorzędną więc rzeczą jest poczuć się zgromadzeniem, ludźmi zgromadzonymi w wierze wokół Chrystusa. Musimy uświadomić sobie, że stanowimy podmiot tego, co za chwilę zacznie się dziać. To zgromadzenie jest liturgiemi - tym, który sprawuje czynności liturgiczne.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – II NIEDZIELA ADWENTU

1. W niedzielę Adwentu tradycyjnie pierwsza Msza św. o godz. 6.00. Następne o godz. 10.00; 11.30 i 16.00. (Nie ma Mszy św. o godz. 8.00). W zwykłe dni roraty o godz. 6.00.

2. Przez cały okres Adwentu podczas Mszy św. o godz. 6.00 **losujemy do domowej szopki figurkę Pana Jezusa**. Zapraszamy wszystkie dzieci na roraty i do losowania Pana Jezusa.
3. Dzisiaj Msza św. o godz. 11.30 w intencji rejonów III i IV.
4. W środę, 13-tego grudnia **nabożeństwo fatimskie**. Zapraszamy do tej modlitwy różańcowej.
5. W czwartek cotygodniowa **adoracja Najświętszego Sakramentu** od godz. 15.00. Nabożeństwo przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II.
6. W piątek nabożeństwo do miłosierdzia Bożego i przez wstawiennictwo św. S. Faustyny.
7. W przyszłą niedzielę Msza św. o godz. 11.30 sprawowana w intencji rejonów V i VI.
8. Dziękujemy parafianom za sprzątanie kościoła. Prosimy do sprzątania **w SOBOTĘ na godz. 8.00** mieszkańców **os. Jagiełły blok nr 9**.
9. W zakrystii można nabyć Świece Caritas jako **Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom**.
10. Dzisiaj **dzień solidarności z Kościołami na Wschodzie**, zbiórka do puszek przeznaczona na pomoc tym Kościołom.
11. Dzisiaj po każdej Mszy św. odbędzie się **święteczny kiermasz parafialny** na który serdecznie zapraszamy do budynku parafialnego. Warto zaglądnąć i obejrzeć.

INTENCJE MSZY ŚW. 10/12 - 17/12/2017

10/12/2017 II Niedziela Adwentu

- 06:00** Za Parafian; **10:00** O zdrowie i Boże błog. i opiekę Matki Najświętszej dla STANISŁAWY
11:30 Za rejon III i IV; **16:00** Za + STEFANA Marka

11/12/2017 Poniedziałek

- 06:00** 1. O Boże błog. i zdrowie dla sióstr różańcowych i zbawienie dla zmarłych z róży Marii Motyka;
 2. Za ++ JADWIGE i BAZYLEGO
17:00 1. Za + IRENĘ Gliniany – (róża); 2. Za ++ MAŁGORZATĘ, WŁADYSŁAWA i KATARZYNE Misiąg

12/12/2017 Wtorek

- 06:00** 1. Za + STANISŁAWA w 4 rocznicę śmierci; 2. Za + STEFANA Walec – (żona)
17:00 1. Za + IRENĘ Gliniany – (siostry z róży); 2. Za + JÓZEFA Rusnaka – (rodzice)

13/12/2017 Środa

- 06:00** 1. Za + ANNĘ w 2 rocznicę śmierci; 2. Za + STEFANA Walec – (żona)
17:00 1. O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla ks. KRZYSZTOFA – (bierzmowani);
 2. Za + KATARZYNE Karkowska w 3 rocznicę śmierci

14/12/2017 Czwartek

- 06:00** 1. Za + ZBIGNIEWA Franusa – (siostra Halina); 2. Za + STEFANA Walec – (córka Dorota z rodziną)
17:00 1. Za ++ KATARZYNE i ANDRZEJA; 2. Za ++ ANNĘ i KAZIMIERZA Chudzik i za ++ z rodziny

15/12/2017 Piątek

- 06:00** 1. Za + LUDWIKA Tomaszewskiego w 1 rocznicę śmierci i za + ZBIGNIEWA;
 2. Za + STEFANA Walec – (córka Dorota z rodzina); 3. Za ++ MIKOŁAJA KATARZYNE i JÓZEFA
17:00 Za + IRENĘ Gliniany – (rodzina Milan)

16/12/2017 Sobota

- 06:00** 1. Za + ZBIGNIEWA Franusa – (siostra Halina); 2. Za + STEFANA Walec – (córka Wiesława z mężem); 3. Za + JÓZEFĘ Czekierda – (rodzina Mil)
17:00 Dzięczynna za 87 lat życia WANDY z prośbą o Boże bł. i opiekę Matki Bożej na dalsze lata – (bratowa z rodziną)

17/12/2017 III Niedziela Adwentu

- 06:00** Za Parafian; **10:00** Za + STEFANA Walec – (córka Wiesława z mężem)
11:30 Za rejon V i VI; **16:00** Za ++ MELANIĘ i WALERIANA

Gazetka parafialna wydawana staraniem Diakonii Ewangelizacyjnej działającej w parafii.
 Zapraszamy do współpracy. Kontakt z redakcją: wnaszejparafii@gmail.com